

РЕШЕНИЕ

№ 886

гр. София, 13.02.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XXIV КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 20.01.2023 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Росица Цветкова

ЧЛЕНОВЕ: Снежанка Кьосева

Силвия Мичева-Димитрова

при участието на секретаря Таня Миткова и при участието на прокурора Милен Ютеров, като разгледа дело номер **10633** по описа за **2022** година докладвано от съдия Силвия Мичева-Димитрова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 – чл. 228 от АПК, във вр. с чл. 63, ал. 1 от ЗАНН. Образувано е по касационна жалба на К. К. Г. с ЕГН [ЕГН] и адрес: [населено място], [жк], [жилищен адрес] чрез адв. П. Б. от САК, против Решение № 3723/11.10.2022 г., постановено по НАХД № 6053/2022 г. по описа на Софийски районен съд, с което е изменено Наказателно постановление № 21-4332-025335/09.12.2021 г., издадено от началник група към СДВР, отдел „Пътна полиция“ при СДВР срещу К. К. Г., като е размерът на наложеното му на основание чл.177, ал.1, т.2 от ЗДвП административно наказание глоба от 100,00 за извършено административно нарушение по чл.162, ал.1 от ЗДвП е изменен на 20,00 лв.

Касаторът излага съображения за неправилност на обжалваното решение, поради нарушение на материалния закон – касационно основание по чл. 348, ал. 1, т. 1 от НПК, във вр. с чл. 63, ал. 1 от ЗАНН. Твърди, че фактическата обстановка е установена неправилно и отрича да е извършил вмененото му нарушение, за което излага подробни съображения. Искането му към касационния състав е да отмени обжалваното решение и да отмени издаденото срещу него наказателно постановление. В съдебно заседание, касационният жалбоподател, редовно призован, не се явява. Представява се от адв. П. Б., която поддържа жалбата и доводите в нея, изразява становище по същество и моли да ѝ бъдат присъдени разноските по делото съгласно

представен списък по чл.80 от ГПК.

Ответникът по касационната жалба – началник на група към СДВР, отдел „Пътна полиция“ при СДВР, редовно призван, не се явява, не изпраща представител и не изразява становище по жалбата.

Софийска градска прокуратура, чрез прокурор Милен Ютеров, дава заключение за основателност на касационната жалба. Предлага на касационния състав да отмени обжалваното съдебно решение и наказателното постановление.

Административен съд София-град, в настоящият състав, като прецени процесуалните предпоставки за допустимост, взе предвид становищата на страните, обсъди събраните по делото доказателства и при съобразяване обхвата на съдебен контрол съгласно чл.218 от АПК и чл. 220 от АПК, намери следното:

Касационната жалба е подадена в срока по чл.211, ал.1 от АПК от лице по чл.210, ал.1 от АПК, за което постановеното решение е неблагоприятно, срещу подлежащ на касационно обжалване съдебен акт. Същата е процесуално допустима.

Разгледана по същество е основателна.

След извършена служебна проверка на основание чл.218, ал.2 от АПК, настоящият касационен състав намира, че обжалваното решение е постановено от компетентен съд, в рамките на правомощията му, по отношение на акт, който подлежи на съдебен контрол, поради което е валидно и допустимо. Същото е неправилно, поради нарушение на материалния закон. Съображенията за това са следните:

С Наказателно постановление № 21-4332-025335/09.12.2021 г., началник група към СДВР, отдел „Пътна полиция“ при СДВР, на основание чл.177, ал.1, т.2 от ЗДвП наложил на К. К. Г. с ЕГН [ЕГН] и адрес: [населено място], [жк], [жилищен адрес] административно наказание глоба в размер на 100,00 за извършено административно нарушение по чл.162, ал.1 от ЗДвП, за това че на 13.11.2021 г., около 01:18 ч., в [населено място], на ул. Ген. И. Ч., като водач на лек автомобил „Ф. Поло“ с рег. [рег.номер на МПС] , собственост на К. Б. Г. с ЕГН [ЕГН], управлявал същия по ул. Ген И. Ч. с посока на движение от ул. Кавала към ул. Подполковник К. с чуждестранно национално свидетелство без да е подменено след пребиваване повече от 3 месеца. Изводът се базирал на това, че К. К. Г. с ЕГН [ЕГН] бил влязъл на територията на Република България на 31.03.2021 г. и притежавал СУМПС, издадено във Великобритания, което не бил подменил, въпреки че пребивавал в страната ни повече от три месеца.

Наказателното постановление е обжалвано по съдебен ред. С Решение № 3723/11.10.2022 г., постановено по НАХД № 6053/2022 г. по описа на Софийски районен съд – предмет на настоящия съдебен контрол, съдът е направил извод, че фактическата обстановка е правилно установена от административнонаказващият орган и същият е дал правилна квалификация на нарушението, но същевременно е приложил неправилна санкционна разпоредба. Ето защо със съдебното решение на Г. е наложено административно наказание на основание чл.185 от ЗДвП, а именно: глоба в размер на 20,00 лв.

Административен съд София-град не споделя решаващия извод на Софийски районен съд.

В административнонаказателното производство, следва да се установи: има ли административно нарушение; извършено ли е то от лицето, сочено като нарушител; каква е формата на вината, при която е извършено и т.н. Трябва да бъдат спазени и всички изисквания относно процедурата по издаване на акта и наказателното

постановление. Неспазването на съответните процесуални изисквания води до отмяна на НП като незаконосъобразно.

Първоинстанционният съд, като е изследвал въпросите по-горе е приел, че административнонаказателното производство срещу касационния жалбоподател е образувано законосъобразно и е протекло без нарушения на процесуалния и материалния закон. Приел е, че К. Г. е извършил виновно описаното нарушение, за което в съответствие с предписанията на закона следва да му бъде наложено административно наказание по чл.185 от ЗДвП.

Настоящата инстанция намира не споделя тези изводи.

Действително и АУАН и НП са издадени от оправомощени длъжностни лица, в кръга на предоставената им компетентност. Постановени са в писмена форма и формално съдържат реквизитите по чл.42, съответно - чл.57 от ЗАНН.

По делото не се спори, че на посочените дата, място и час, контролни органи – служители в СДВР, отдел Пътна полиция са извършили проверка на К. Г., както и че същият е представил свидетелството си за управление на МПС, което било издадено във Великобритания на 08.08.2019 г. Не се спори и че същият е влязъл на територията на Република България на 31.03.2021 г., поради което към датата на проверката – 13.11.2021 г., той бил пребивавал в Република България повече от три месеца без да го подмени.

Според разпоредбата на чл.14, ал.2 от НПК, приложима съгласно препращащата норма на чл.84 от ЗАНН, доказателствата и средствата за тяхното установяване не могат да имат предварително определена сила. В този смисъл, в съдебното производство констатациите на АНО също нямат обвързваща доказателствена сила и следва да се преценяват в контекста на целия събран по делото доказателствен материал. Съдът е длъжен, разглеждайки делото по същество, сам да установи чрез всички допустими от закона доказателства и доказателствени средства извършено ли е вмененото административно нарушение, от кого и при какви обстоятелства е станало това, особено в случаите на оспорване, какъвто е и настоящия. Това не е направено от първата инстанция.

В процесния случай спорният въпрос е дали К. Г., като не е подменил чуждестранното си национално свидетелство и по-конкретно издаденото такова във Великобритания в тримесечен срок от датата на влизането в Република България, е извършил вмененото му нарушение по чл.162, ал.1 от ЗДвП, т.е. дали представеното от него свидетелство за управление на МПС е валидно, с оглед приложението на нормата на чл.162, ал.1 от ЗДвП.

Съгласно посочената разпоредба българските граждани могат да управляват моторни превозни средства на територията на Република България с чуждестранно национално свидетелство, когато то не е издадено от държава - членка на Европейския съюз, или от друга държава - страна по Споразумението за Европейското икономическо пространство, или от Конфедерация Швейцария в срок до 3 месеца от датата на влизането им в страната. По аргумент от изложеното, СУМПС на български гражданин, издадено в чужбина е валидно при следните алтернативно предвидени хипотези: 1. негов издател е държава, договаряща по Конвенцията за движението по пътищата и свидетелството отговаря на изискванията на приложение № 6 към Конвенцията; 2. издадено е от държава, договаряща по договор относно статута на техните въоръжени сили при условията на чл. IV, б. "а" от него; 3. СУМПС е придружено от легализиран превод на български език; 4. СУМПС е международно и

отговаря на изискванията на приложение № 7 към Конвенцията за движението по пътищата; 5. СУМПС е издадено от държава-членка на Европейския съюз, или от друга държава – страна по споразумението за Европейското икономическо пространство или от Конфедерация Швейцария.

В случая СУМПС на жалбоподателя е издадено на 08.08.2019 г. от Обединено Кралство Великобритания и е със срок на валидност до 07.08.2029 г. Към момента на издаването му Споразумението за оттегляне не влязло в сила /същото е в сила от 31.01.2020 г. / и държавата–издател е била държава-членка на Европейския съюз. СУМПС съответства напълно на приложение № 1 към Директива 2006/126/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 20.12.2006 г. относно свидетелствата за управление на превозни средства. По силата на Споразумението за оттегляне тя е приложима и във Обединено Кралство Великобритания до края на преходния период - 31.12.2020 г. От това следва, че до 31.12.2020 г. страните-членки на ЕС и Обединено Кралство Великобритания взаимно признават, издадените от тях СУМПС. След този период е приложима Конвенцията за движението по пътищата, подписана във В. на 08.11.1968 г. Договарящи страни по нея са както Република България, така и Обединено Кралство Великобритания. С оглед на това, за да бъдат признати у нас издадените след 31.12.2020 г. от Обединено кралство Великобритания СУМПС, те трябва да съответстват на Приложение № 6 към Конвенцията за движението по пътищата. Приложение № 6 към Конвенцията и приложение № 1 към Директива 2006/126/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 20.12.2006 г. се различават само визуално, но същевременно включват като задължителни реквизити напълно идентични данни и информация.

Преценката за валидност на СУМПС, издадени от Обединено кралство Великобритания преди 31.12.2020 г., със срок, изтичащ след тази дати, е предоставена на всяка отделна държава – членка на ЕС. В този смисъл е Известие относно пътуването между Европейския съюз и О. кралство след края на преходния период от 02.12.2021 г. Последното е общодостъпно на адрес: https://ec.europa.eu/info/sites/default/files/file.import/travelling_bg_7. В т.6.1 от същото е препоръчано на притежателите на свидетелства за управление на МПС от О. кралство, които планират да шофират в Европейския съюз, да се свържат с отговорните органи на държавата-членка във връзка с правилата за признаване на свидетелствата за управление на МПС. На официалната електронна страница на Министерство на вътрешните работи на Република България, в раздел Брекзит/<https://www.mvr.bg/>, е общодостъпна информация, според която след изтичане на преходния период в Република България, СУМПС, издадено от О. Кралство, ще бъде признавано като СУМПС, издадено от държава, която е договаряща страна по Конвенцията за движението по пътищата от 1968 г. и отговарящо на изискванията на Приложение № 6 към нея.

В действащото си законодателство Република България няма разпоредба, която да изключва валидността на издадените преди 31.12.2020 г. от Обединено Кралство Великобритания СУМПС, чийто срок все още не е изтекъл. Напротив в съответствие с Известие относно пътуването между Европейския съюз и О. кралство от след края на преходния период от 02.12.2021 г. и в изпълнение на принципите за последователност и предвидимост по чл.13 от АПК, компетентният и орган – Министерство на вътрешните работи е огласил публично, че тези СУМПС ще се третираат като издадени от държава, която е договаряща страна по Конвенцията за движението по пътищата от

1968 г. и отговарящи на изискванията на приложение № 6 към нея. Посоченото изпълва едно от алтернативно предвидените условия на чл.162, ал.1 от ЗДвП за признаване валидността на СУМПС, издадено от друга държава.

С оглед на установените по делото факти и по силата на Споразумението за оттегляне, Известие относно пътуването между Европейския съюз и О. кралство от след края на преходния период от 02.12.2021 г., официално обявление на МВР по силата на чл.13 от АПК и на основание чл.162, ал.1 от ЗДвП, свидетелството за управление на МПС на К. Г., издадено в Обединено кралство Великобритания е валидно свидетелство за управление на МПС за категориите, посочени в него на територията на Република България.

Предвид всичко изложено, настоящият касационен състав на Административен съд София-град намира, че касаторът К. К. Г. не е извършил вмененото му нарушение по чл.162, ал.1 от ЗДвП, поради което отговорността му за него е ангажирана незаконосъобразно. Наказателното постановление, предмет на съдебен контрол, е незаконосъобразно. Като е стигнал до друг извод Софийски градски съд е приложил неправилно закона, поради което е налице касационно основание чл.348, ал.1, т.1 от НПК, във вр. с чл.63, ал.1 от ЗАНН за отмяна на постановеното от него решение.

На основание чл.222, ал.1 от АПК обжалваното съдебно решение следва да бъде отменено и да бъде постановено друго, с което да се отмени наказателното постановление.

С оглед на така формирания извод, съдът намира за основателна претенцията на касационния жалбоподател за присъждане на направените по делото разноски. Същите са в размер на 1000,00 лв. /хиляда лева/, от които 400,00 лв. /четиристотин лева/ - платено адвокатско възнаграждение по Договор за възлагане на правна защита по НАХД № 6053/2022 г. по описа на СГС и 600,00 лв. /шестстотин лева/ - платено адвокатско възнаграждение по Договор за възлагане на правна защита по КАНД № 10633/2022 г. по описа на АССГ.

Така мотивиран и на основание чл.221, ал.2 от АПК, вр. с чл.63, ал.1 от ЗАНН, Административен съд София-град

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Решение № 3723/11.10.2022 г., постановено по НАХД № 6053/2022 г. по описа на Софийски районен съд.

ОТМЕНЯ Наказателно постановление № 21-4332-025335/09.12.2021 г., издадено от началник група към СДВР, отдел „Пътна полиция“ при СДВР, с което на К. К. Г. с ЕГН [ЕГН] и адрес: [населено място], [жк], [жилищен адрес] на основание чл.177, ал.1, т.2 от ЗДвП е наложено административно наказание глоба в размер на 100,00 лв. за извършено административно нарушение по чл.162, ал.1 от ЗДвП.

ОСЪЖДА Столична дирекция на вътрешните работи – [населено място], ул. А. I, № 5, ДА ЗАПЛАТИ на К. К. Г. с ЕГН [ЕГН] и адрес: [населено място], [жк], [жилищен адрес] направените разноски в размер на 1000,00 лв. /хиляда лева/.
РЕШЕНИЕТО Е ОКОНЧАТЕЛНО.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.